

Nieuwsbrief KOG

nummer 20 | najaar 2022

Niemand kan weten wat de computer zegt

Wat gold voor risico op fraude geldt misschien ook wel voor risico op mishandeling of verwaarlozing

In de vorige nieuwsbrief vroegen wij ons af of het perspectiefbesluit bij een uithuisplaatsing wel mensenwerk was. In Ars Aequi juni 2022 staat een artikel van Cees Zweistra en Lonneke Poort: Hoe de trias politica technologische ontwikkeling in haar macht krijgt: het belang van de samenwerking tussen recht, politiek en technologie.

Enkele citaten: "Bij de uitvoerende organisaties van

de overheid is inmiddels veel kennis van het gebruik en de technologie van algoritmes, maar de andere machten in de trias politica hebben hier doorgaans minder kaas van gegeten. Zo ontstaat een kennis kloof tussen de uitvoerende macht en de overige machten, waardoor de rechtspreekende en de wetgevende macht minder mogelijkheden hebben om het digitale handelen van de uitvoerende macht te controleren. ... Een concreet voorbeeld hiervan is het aandeel van algoritmes in de toeslagenaffaire. ... Door het gebruik van algoritmes is een *ondoorgrondelijk systeem gecreëerd, waardoor de overheid in de praktijk niet meer in staat was om individuele gevallen ook echt individueel te behandelen*. ... In de toeslagenaffaire werd bijvoorbeeld gebruik gemaakt van een zelflerend algoritme om het risico op fraude in te schatten. Het algoritme maakte keuzes die geen voorafgaande instemming of goedkeuring van een ambtenaar van de Belastingdienst ontvingen en deze instemming door het zelflerende karakter van het algoritme ook niet konden krijgen. *De mens was uit de 'loop' gehaald en zo nam technologie een rol over die is voorbehouden aan vertegenwoordigers van een van de machten binnen de trias*. ... Technologie ontpopt zich als een dominante medespeler en het recht, de ethiek en de politiek hobbelen achter de standaarden aan die technologie zet."

Het zou wel eens kunnen zijn dat de punten, genoemd in Licht Instrument Risico-

taxatie Kindermishandeling (LIRIK), een rol spelen bij profilering: een risicofactor voor kindermishandeling is meer dan 4 kinderen in uw gezin, eenoudergezin, ouders jonger dan 20 jaar bij de geboorte, zeer laag opleidingsniveau, geen Nederlands in het gezin, werkloos, arbeidsongeschikt. Hang dit zo weinig mogelijk mensen aan hun neus.

Wij herhalen het slot van ons artikel Computer says no? **"Vraagt u de naam van de gedragswetenschapper die betrokken is geweest bij het opvoedbesluit**. Wij schamen ons een beetje over zo grote argwaan, maar het zou KOG niet verbazen als we een kwestie hadden als de toeslagenaffaire: profileren en verder geen menselijk inzicht meer. Helemaal geen gedragswetenschapper." (En vraag het schriftelijk.)

Is er ook goed nieuws?

De Tweede Kamer heeft op 17 mei 2022 een motie aangenomen: Binnen een half jaar moet de herziening zijn afgerond van lopende uithuisplaatsingen in gezinnen die erkend zijn als gedupeerden door de toeslagenaffaire. Ouders moeten de mogelijkheid krijgen om herziening van de uithuisplaatsing aan te vragen. en

De Rechtspraak zelf gaat onderzoek doen naar de uithuisplaatsing van kinderen uit gezinnen die gedupeerd zijn door de toeslagenaffaire. Dat kan nu nog niet, maar minister Weerwindt heeft wetgeving aangekon-

Denkt u

(als u nog niet overgemaakt hebt) aan uw bijdrage aan KOG voor 2023?

U blijft donateur door minimaal 20 euro over te maken op bankrekening NL 35 INGB 0009634691 t.n.v. Stichting KOG.

Zorgt u ervoor dat er een **volledig adres** op de overschrijving staat, dus ook huisnummer en postcode?

digd waardoor inzage in die persoonsgegevens mogelijk zal zijn. Zodra die wet er is, kan het onderzoek beginnen. (Rechtspraak.nl)

<https://www.femkefataal.nl/uit-huis-geplaatste-kinderen-toeslagenaffaire-gebaat-bij-onafhankelijke-herbeoordeling/>

Hierin o.a.: Het op 27 juni 2022 verschenen rapport van de **Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd**, waarin 45 willekeurige dossiers van uithuisplaatsingen zijn getoetst De Inspectie vond dat in alle 45 dossiers fouten waren gemaakt: 'Feitenonderzoek dat wordt gedaan voorafgaand aan een gedwongen uithuisplaatsing van een kind is niet altijd en niet op alle onderdelen zorgvuldig genoeg. Professionals in de jeugdbescherming geven niet genoeg mondelinge en schriftelijke onderbouwing waarom een uithuisplaatsing nodig is.' De+kwaliteit+van+onderzoek+voorafgaand+aan+uithuisplaatsingen U kunt deze titel invoeren op internet om het schokkende maar niet heel verrassende rapport te lezen.

Deze moeder wist van het opvoedbesluit:

RBOBR:2022:1798 (19-04-2022)

De GI verzoekt de rechtbank op grond van de geschillenregeling OTS (art. 1:262b BW) in te stemmen met het



Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders is een stichting door en voor gewone ouders en grootouders in contact met jeugdzorg. Ouders weten soms niet wat zij kunnen verwachten en hoe zij zich moeten opstellen. KOG wil deze ouders ondersteunen en adviseren. Daarvoor is er de website www.stichtingkog.info en de mogelijkheid met de contactpersonen te bellen of te mailen. De contactpersonen zijn geen advocaat, maar zij adviseren vanuit hun kennis van de praktijk van jeugdzorg. Vereniging KOG, opgericht in 1990, is in 2003 omgezet in stichting KOG. Secretariaat Koninginneweg 90, 2012 GR Haarlem, tel. 0235321223, kog@upcmail.nl www.stichtingkog.info ISSN 2215-0544

→ opvoedbesluit, waar de moeder het niet mee eens is.

Ontvankelijkheid

De eerste vraag die de rechtbank dient te beantwoorden, is of de GI een geschil over het opvoedperspectief van de kinderen kan voorleggen aan de rechtbank op grond van artikel 1:262b van het Burgerlijk Wetboek. De rechtbank is van oordeel dat dit kan.

De geschillenregeling van artikel 1:262b van het Burgerlijk Wetboek biedt de GI de mogelijkheid om geschillen die zij heeft met de ouder(s) over de uitvoering van de ondertoezichtstelling en die niet op enig andere manier door de rechtbank kunnen worden getoetst aan de rechtbank voor te leggen. Een visieverschil tussen de GI en een ouder over het perspectief van de kinderen is naar het oordeel van de rechtbank zo'n geschil. *De rechtbank vindt het ook belangrijk dat een perspectiefstandpunt van de GI tijdig door de rechtbank kan worden getoetst. Een perspectiefstandpunt wordt namelijk vaak gevolgd door andere ingrijpende handelingen van de GI, zoals een mededeling aan de kinderen dat zij niet meer bij hun ouders mogen wonen, een inperking van de contactregeling tussen de ouders en de kinderen en een inperking van de hulpverlening die aan de ouders wordt geboden.* Als een perspectiefstandpunt van de GI pas in het kader van een verzoek tot gezagsbeëindiging aan de rechtbank wordt voorgelegd, is vaak al veel tijd verstreken met alle gevolgen van

dien. De rechtbank acht het daarom van belang dat de GI en de ouders de mogelijkheid hebben om het standpunt van de GI over het perspectief van de kinderen tijdig aan de rechtbank voor te leggen via de geschillenregeling van artikel 1:262b van het Burgerlijk Wetboek. De GI is daarom ontvankelijk in haar verzoek.”

RBHO:2022:8195 (05-09-2022) “De rechtbank is van oordeel dat een geschil over een perspectiefbesluit aan de kinderrechtbank kan worden voorgelegd ex artikel 1:262b BW. Een perspectiefbesluit is immers bepalend voor de wijze van uitvoering van de ondertoezichtstelling. Hoewel een perspectiefbesluit bij de beoordeling van een verzoek tot gezagsbeëindiging of verlenging van de uithuisplaatsing aan de orde kan komen, is de rechtbank van oordeel dat dit de ouders geen effectieve en adequate rechtsbescherming biedt. De kans is groot dat bij de beoordeling van dergelijke verzoeken de aanvaardbare termijn is verstreken. Een geschil over een perspectiefbesluit dient wel binnen een redelijke termijn van drie maanden aan de kinderrechtbank te worden voorgelegd.”

Nadat een GI tijdens een zitting bij de kinderrechtbank had gezegd dat een opvoedbesluit een interne aangelegenheid was (RBZWB:2021:5357), heeft KOG hierover op 8 februari 2022 aan de Inspectie geschreven, en nogmaals op 28 april. Nooit een reactie. Zie de vorige nieuwsbrief. Daarom weer een brief op 23 september:

Aan Mevrouw drs A.J.M. van der Putten,
hoofdinspecteur Jeugd en Maatschappelijke Zorg
bij de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd
Stadskantoor Utrecht
Stadsplateau 1
3521 AZ Utrecht

Haarlem, 23 september 2022

Geachte Mevrouw,

Op 8 februari 2022 heeft stichting Kinderen-Ouders-Grootouders u een probleem voorgelegd, waaraan wij herinnerd hebben op 30 maart. Kopie van de brieven voeg ik hierbij. Het is uiteraard mogelijk dat in uw grote organisatie geen van de brieven u heeft bereikt. Daarom herhalen wij nogmaals de klemmende vraag: is het geoorloofd dat in jeugdbeschermingszaken er documenten bestaan die geen persoonlijke werkaantekeningen zijn, dus voor anderen dan de opsteller toegankelijk, maar niet voor ouders en jongeren vanaf 16 jaar?

Het is voor iedereen van belang dat een organisatie die werkt namens de overheid betrouwbaar en transparant is. In jeugdbeschermingszaken is het van het allergrootste belang dat niet achter de rug van ouders en jongeren om beslissingen worden genomen. Het perspectiefbesluit waarvan de ouders niet op de hoogte worden gesteld heeft onmiddellijk verstrekkende gevolgen, o.a. minder contact tussen kinderen en ouders. Mr dr K.A.M. van der Zon en prof. mr drs M. R. Bruning schrijven hierover in hun artikel Staatsontvoeringen in Nederland? in Ars Aequi september 2022: “In de praktijk is echter een beleid ontstaan van gecertificeerde instellingen om bij de uitvoering van een uithuisplaatsing in het kader van een maatregel van ondertoezichtstelling na verloop van tijd een perspectiefbesluit of opvoedbesluit te nemen. ... Een perspectiefbesluit heeft dus directe gevolgen voor de hulp die wordt ingezet voor een uithuisgeplaatst kind. ... Over een perspectiefbesluit is wettelijk niets geregeld Door de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming en in de juridische literatuur is veel kritiek geuit op deze praktijk. De RSJ heeft bepleit dat ouders ten minste een rechtsingang moeten hebben om een perspectiefbesluit voor te kunnen leggen aan de kinderrechtbank.”

Wij zullen deze brief en uw reactie plaatsen op www.stichtingkog.info en in onze Nieuwsbrief. Wij hopen op een spoedige en eenduidige reactie.

Met vriendelijke groet,

T.P. Barendse-Cornelissen, secretaris KOG

signalen dat de kwaliteit van deze onderbouwing mogelijk ten wense overliet. ... In geen enkele casus was het feitenonderzoek volledig op orde.” De IGJ heeft slechts de kwaliteit van het feitenonderzoek rond 45 gedwongen uithuisplaatsingen onderzocht.

2. In 2017-2018 heeft de Belangenvereniging IKZ (<https://bvikz.nl/>) 362 individuele dossiers zorg-vuldig geanalyseerd, en aanbeve-

lingen opgesteld voor de ondersteuning van deze ouders en kinderen. Voornamelijk als gevolg van de schijnverteenwoordiging door het LOC is dit rapport in een diepe bureaula verdwenen. Stichting KOG (<https://www.stichtingkog.info>) heeft negen vrijwilligers die ouders ondersteunen. Als een van de negen vrijwilligers ondersteunt ik ±250 Kinderen-Ouders-Grootouders per jaar. BVIKZ en Stichting

KOG zijn slechts twee van de vier kernleden van het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg (het SWV). Wij ondersteunen gezamenlijk enkele duizenden kinderen en (pleeg-, groot-, gezinshuis- en biologische) ouders per jaar. De harde werkelijkheid: vrijwel geen enkele medewerker van de Ketenpartners (de wijkteams, VT, de Raad, en de Gecertificeerde Instellingen) doet ook maar aan enige vorm van feitenonderzoek, laat staan “Adequaat Feitenonderzoek”.

3. Bovenstaande kan niet komen als een verrassing. Zoals wij u in juni 2018 reeds hebben laten weten, was het door uw Kamer goedgekeurde “Actieplan Verbetering Feitenonderzoek” nooit bedoeld om ook enige noemenswaardige verbetering door te voeren. In de tussentijdse evaluatie door DSP van april 2020 stond reeds, dat nauwelijks enige voor ouders waarneembare vooruitgang was geboekt. Volgens de samenvatting van het DSP rapport is tot dusver “vooral ingezet op landelijke activiteiten van de betrokken organisaties en landelijke (beleids)instanties. Daarmee zijn voorbereidingen getroffen en is draagvlak gecreëerd, maar zijn nog beperkt activiteiten ingezet gericht op de werkvloer, in de regio's. De daadwerkelijke implementatie op de werkvloer zal plaatsvinden in de volgende fase in 2020 en 2021. Dat betekent dat op dit moment resultaten maar heel beperkt kunnen worden verwacht van actiepunten op de werkvloer.” In de conclusie (par. 6.1.) staat dan ook dat begin 2020 achttien van de eenentwintig acties zijn “opgepakt”, maar slechts drie zijn gerealiseerd.

1) <https://repository.wodc.nl/handle/20.500.12832/2448>

Geachte leden van de Commissie J&V,

In december 2013 heeft kinderombudsman Dullaert de noodklok geluid over gebrek aan feitenonderzoek bij ingrijpende jeugdzorgbeslissingen. De codificatie van zijn aanbevelingen (artikel

4. Als voorzitter van de cliëntenraad (CR) van Bureau Jeugdzorg Limburg (BJL) tussen 10 april 2019 en 2 september 2021 kan ik u garanderen, dat er niets is gedaan om de situatie te verbeteren.



5. Waarom is er niets bereikt? Omdat het Ministerie van Justitie de opdracht tot de uitvoering van het Actieplan heeft uitbesteed aan een werknemer van het Ministerie. Mevrouw W. Helmich heeft eind 2018 snel ontslag genomen, haar eigen “Interim en Advies” bureau opgezet (<https://www.willemijnhelmich.nl/>), en er vervolgens alles aan gedaan om de status quo (geen feitenonderzoek) te handhaven. Op 3 februari 2020 was er in Amersfoort een grote “kick-off bijeenkomst” over de “Praatplaten”: een van de vele nietszeggende actielijnen van het Actieplan. Samen met het Hoofd Juridische Zaken en Beleid van BJJ ben ik (als voorzitter van de CR) met nog ruim 150 andere professionals naar Amersfoort gegaan. De Praatplaten zijn op geen enkele wijze besproken!

6. Geen wonder dat mevrouw Willemijn Helmich vier maanden later is bevorderd tot “kwartiermaker” Zorg voor de Jeugd en Gezin. In die hoedanigheid was ze verantwoordelijk voor het ontwerpen van het “Toekomstscenario”. Uit de online consultatie procedure blijkt als gezamenlijke kritiek van vele betrokkenen, dat (1) cliënten meer betrokken moeten worden, en (2) de rechtsbescherming van ou-

3.3 Jeugdwet) heeft niet gewerkt, omdat de bepaling is geformuleerd als een wetsfictie, en op niet-nakoming geen sanctie staat.

Het Actieplan Verbetering Feitenonderzoek is, voornamelijk als gevolg van de schijnverteenwoordiging

ders en jeugdigen volstrekt onvoldoende is gewaarborgd. Sterker nog: de afgelopen vier jaar heeft het SWV alle facetten van de jeugdzorg nauwkeurig in kaart gebracht. Daaruit blijkt ten eerste, dat ouders op geen enkele wijze worden betrokken (zie volgende alinea), en ten tweede geen enkele vorm van rechtsbescherming genieten. In Nederland bestaat geen objectief “klachtrecht”, moeten ouders en jeugdigen het doen met tuchtrecht (de bekende “slager die zijn eigen vlees mag keuren”), en worden rechters beperkt door de wetsfictie van artikel 3.3 Jeugdwet. Tot slot wordt de rechtspositie van hun wettelijke vertegenwoordiger (de cliëntenraden) ernstig ondermijnd door de nieuwe WMCZ 2018 (mede ondersteund door de schijnvertegenwoordiger van ouders en jeugdigen, het LOC).

Schijnverteenwoordiging

7. Verder stelt de IGJ in haar samenvatting: “Als rode draad voor verbetering ziet de inspectie in de eerste plaats de samenwerking met ouders en jeugdigen in het gehele traject. Zij moeten beter betrokken worden bij de besluitvorming”. Deze aanbeveling (van de IGJ als onderdeel van het Ministerie) wordt gefrustreerd door de subsidiëring door her Ministerie van het LOC. Het LOC pretendeert reeds sinds 2013, dat het cliëntenraden ondersteunt, maar is de facto de belangenbehartiger van een grote groep ZZP-ers die werkzaam zijn voor de Ketenpartners. In de jeugdzorg was hun eerste grote destructieve actie, het zogenaamd namens ouders mede ondersteunen van het nietszeggende Actieplan Verbetering Feitenonderzoek. Wij hebben uw kamer hiervan reeds in 2018 op de hoogte gesteld. De afgelo-

van ouders en jeugdigen door het LOC, eveneens zonder effect gebleven. Ondanks de aanbevelingen van vele commissies (zoals o.a. Commissie de Winter) worden echte oudervertegenwoordigers nog steeds genegeerd als gesprekspartners.

pen twee jaar heeft het LOC een actieve rol gespeeld bij het moedood maken van cliëntparticipatie bij BJJ. Het LOC heeft ook vele cliëntenraden misleid om de Landelijke Commissie van Vertrouwenslieden te benoemen tot geschillenbeslechters onder de nieuwe WMCZ 2018. Op 2 september 2021 heeft het SWV een formele klacht ingediend bij het Ministerie van J&V wegens subsidiefraude door het LOC. Ook met dit laatste is niets gebeurd. Op 13 mei j.l. hebben de heren Daan de Neef en Ruud Verkuijlen bij de persoonlijke assistent van minister Weerwind aangedrongen op een gesprek met het SWV. Het is veelzeggend dat dit gesprek tot op heden niet heeft plaatsgevonden. Wij roepen u op om met echte oudervertegenwoordigers in gesprek te gaan, en dede aanbevelingen van het LOC in hun brief van 29 augustus te negeren.

Hoogachtend,

mr Alfred Groenen
MCL/MBA/MBI
Claveycymbelstraat 41, C-07
6217 CR Maastricht

Namens het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg:
• Belangenvereniging IKZ, t.a.v. mevr Vera Hooglugt (voorz.), info@bvikz.nl;
• Stichting KOG, t.a.v. secretariaat KOG, Koninginneweg 90, 2012 GR Haarlem, kog@upcemail.nl;
• Stichting Passage, dhr Sipke Baarsma, Muzenplein 113, Den Haag, passage@stichtingpassage.eu;
• Stichting Vader Kennis Centrum, dhr Peter Tromp, secretariaat@vaderkenniscentrum.nl

De in 2020 geïmplementeerde Wet Medezeggenschap Cliëntenraden Zorg 2018 heeft ook de rechtspositie van cliëntenraden verder verslechterd.

De conclusies van het IGJ rapport “Kwaliteit van feitenonderzoek rond de

Mail SWV aan Tweede Kamer

31 augustus 2022

Tweede Kamer der Staten-Generaal
T.a.v. Vaste Commissie Justitie en Veiligheid
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Geachte leden van de Vaste Commissie J&V

Betreft: Schriftelijke Inbreng 1 september 2022

- IGJ Onderzoek naar “Kwaliteit van Feitenonderzoek rond de aanvraag van machtigingen voor UHP”, juni 2022 (31839-856)

1. De conclusies van bovenstaand rapport zijn verontwaardigend, maar nog steeds een zwak aftreksel van de werkelijkheid: “De Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) kreeg vanuit ouders, jeugdigen en kinderrechtbankers

→ *aanvraag van machtigingen voor uithuisplaatsingen*” (juni 2022) zijn veront-rustend, maar nog steeds eufemistisch: “De Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) kreeg vanuit ouders, jeugdigen en kinderrechtshouders signalen dat de kwaliteit van deze onderbouwing mogelijk te wensen overliet. ... In geen enkele casus was het feitenonderzoek volledig op orde.”

De (vrijwilligers van de) leden van het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg ondersteunen jaarlijks enkele duizenden kinderen en (pleeg-, groot-,

gezinshuis- en biologische) ouders. De harde werkelijkheid: verreweg de meest gehoorde klacht van ouders is de weigering van vrijwel alle medewerker van de Ketentpartners (de wijkteams, VT, de Raad, en de GI's) om ook maar aan enige vorm van feitenonderzoek te doen, laat staan “Adequaat Feitenonderzoek”. Dossiers van Ketentpartners en rapportages aan rechtbanken staan hierdoor veelvuldig vol met bewezen onwaarheden. In samenhang met de wetsfictie van artikel 3.3 Jeugdwet is dit voor vele jeugdigen en ouders een zeer schadelijke cocktail.

Bedenk tot slot, dat deze cocktail niet alleen gerveerd wordt bij “de aanvraag van machtigingen voor uithuisplaatsingen” (als gevolg van de Toeslagenaffaire), maar bij alle UHP en bij alle ondertoezichtstellingen. Inmiddels zijn vele honderdduizenden jeugdigen en hun ouders slachtoffer geworden van deze cocktail. In de bijlage onze korte bijdrage aan uw debat.

Hoogachtend,

mr Alfred G.M. Groenen,
MCL/MBA/MBI

Namens het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg:
• Belangenvereniging IKZ, t.a.v. mevr Vera Hooglugt (voorz.), info@bvikz.nl;
• Stichting KOG, t.a.v. secretariaat KOG, Koninginneweg 90, 2012 GR Haarlem, kog@upcmail.nl;
• Stichting Passage, dhr Sipke Baarsma, Muzenplein 113, Den Haag, passage@stichtingpassage.eu;
• Stichting Vader Kennis Centrum, dhr Peter Tromp, secretariaat@vaderkenniscentrum.nl

EHRM

Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, IVRK en EVRM: grootouders en kleinkinderen. Waarom zouden mensen nou toch naar de rechter gaan?!

In het Tijdschrift voor Familie- en Jeugdrecht juli/augustus 2020 staat een artikel van mr dr M. Jonker c.s.: Omgang tussen grootouders en kleinkinderen, waarom niet?! Het artikel presenteert de belangrijkste uitkomsten uit het in maart 2020 verschenen WODC-rapport over grootouders en kleinkinderen die geen contact hebben met elkaar. De onderzoekers zijn van mening dat de rechter aan zet is.

Wat zou de rol van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van de Kind en het Europese Verdrag inzake de Rechten van de Mens kunnen zijn? Beide verdragen spreken niet van het recht van kinderen op contact met hun grootouders. “Het begrip *family life* (artikel 16 IVRK) daarentegen moet in samenhang met het belang van het kind (artikel 3 IVRK) ruim worden uitgelegd.” Meestal wordt echter aansluiting gezocht bij artikel 8 EVRM.

De landen hebben op grond van dat artikel zowel een negatieve verplichting (bemoei je er niet mee) als een positieve verplichting, namelijk het recht op *family life* te waarborgen. “Op basis van de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is onderzocht wanneer sprake is van *family life* tussen grootouders en kleinkinderen en welke verplichtingen er op staten rust om dit recht te waarborgen.”

In de zaak T.S. en J.J. tegen Noorwegen (11 oktober 2016, 15633/15) overwoog het EHRM dat **regelmatig contact kan leiden tot *family life***. Maar: “Een inbreuk op het recht op *family life* van grootouders en kleinkinderen kan gerechtvaardigd zijn indien voldaan is aan de voorwaarden van artikel 8 lid 2 EVRM, namelijk dat de inperking bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Hiervan is bijvoorbeeld sprake indien contact **niet in het belang van het kind is**.” Op 20 januari 2015, ECLI:CE:ECHR:0120JUD000010710, (Manuello en Nevi/Italië) zegt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens: dat omgang tussen grootouders en een kleinkind onder omstandigheden **niet in het belang van het kind kan zijn, in het bijzonder als er geen goede relaties meer bestaan tussen grootouders en hun kind**.

De Nederlandse Hoge Raad zegt op 29 maart 2002, ECLI:NL:PHR:2002, AD8191: dat er zich tussen [verzoekster] en [het kind] **een nauwe persoonlijke betrekking heeft gevormd, zoals vereist voor *family life*** in de zin van art. 8 EVRM.”

Artikel 1:377a van het Burgerlijk Wetboek (BW), luidt als volgt:
1. Het kind heeft het recht op omgang met zijn ouders

en met degene die in een **nauwe persoonlijke betrekking** tot hem staat. De niet met het gezag belaste ouder heeft het recht op en de verplichting tot omgang met zijn kind.
2. De rechter stelt op verzoek van de ouders of van een van hen of degene die in een nauwe persoonlijke betrekking staat tot het kind, al dan niet voor bepaalde tijd, een regeling inzake de uitoefening van het omgangsrecht vast dan wel ontzegt, al dan niet voor bepaalde tijd, het recht op omgang.
2. De rechter ontzegt het recht op omgang slechts, indien:
a. omgang ernstig nadeel zou opleveren voor de geestelijke of lichamelijke ontwikkeling van het kind, of
b. de ouder of degene die in een **nauwe persoonlijke betrekking** staat tot het kind kennelijk ongeschikt of kennelijk niet in staat moet worden geacht tot omgang, of
c. het kind dat twaalf jaren of ouder is, bij zijn verhoor van ernstige bezwaren tegen omgang met zijn ouder of met degene met wie hij in een **nauwe persoonlijke betrekking** staat heeft doen blijken, of
d. omgang anderszins in strijd is met zwaarwegende belangen van het kind.

Voor de interpretatie van het begrip “nauwe persoonlijke betrekking” is van belang artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

(in de Nederlandse vertaling):
1. “Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.” Hiervan is bijvoorbeeld sprake indien contact **niet in het belang van het kind** is.

1. Rechtbank Den Haag, 16 augustus 2016 ECLI:NL:RBDHA:2016:9618
De rechtbank volgt de ouders niet in dit verweer. Onder verwijzing naar de conclusie van de procureur-generaal bij de Hoge Raad van 29 maart 2002 (ECLI:NL:PHR:2002:AD8191) en de daarin aangehaalde uitspraken van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM 13 juni 1979 (Mar-

ckx), 9 juni 1998 (Bronda/Italy) en 27 april 2000 (L. v. Finland), alsmede op grond van EHRM 20 januari 2015 (Manuello/Nevi v. Italy) overweegt de rechtbank dat in het onderhavige geval (ruimschoots) aan de eisen van “family life” tussen kleinkind en grootouders is voldaan. Daarbij overweegt de rechtbank dat “family life” niet zonder meer kan worden vertaald met “gezinsleven”; dat blijkt ook uit de hierboven gegeven vertaling van “family life” met “familie- en gezinsleven”. Naar haar oordeel is de band tussen kinderen en hun grootouders – door de bloedband via de ouder van het kind, het kind van de grootouders – van een eigen en bijzondere aard, juist bij “normaal” contact tussen hen, omdat dat contact niet wordt belast door verplichtingen van opvoedkundige aard. Veel mensen genieten van hun kleinkinderen (“wel de lusten, niet de lasten”, is een veelgehoorde uitspraak) en veel kinderen genieten van hun grootouders, juist omdat daar soms net iets meer mag of zij een beetje meer worden verwend dan thuis. In het algemeen begrijpen kinderen ook heel goed dat die situatie bij grootouders niet de norm is. **Voor een nauwe persoonlijke betrekking tussen grootouders en**

kleinkinderen is naar het oordeel van de rechtbank dan ook niet méér nodig dan geregeld en wederzijds als plezierig ervaren contact, in de zin van bezoeken, oplossen, logeerpartijtjes, gezamenlijk uitstapjes e.d.
2. Het is ... duidelijk dat tussen de minderjarige en zijn grootouders – zij het met een aantal lange onderbrekingen – (ten minste) sprake is geweest van dergelijk geregeld en plezierig contact. **Uit de zojuist genoemde uitspraak van het EHRM van 20 januari 2015 volgt dat ook een heel lange onderbreking van het contact niet hoeft af te doen aan het bestaan van “family life”.** ... De rechtbank verklaart de grootouders dan ook ontvankelijk in hun verzoek. Het voorgaande neemt volgens de rechtbank evenwel niet weg dat omgang tussen grootouders en een kleinkind onder omstandigheden **niet in het belang van het kind** kan zijn, in het bijzonder als er geen goede relaties meer bestaan tussen grootouders en hun kind, zoals in deze zaak het geval is. De rechtbank acht zich hierover onvoldoende geïnformeerd en verzoekt de Raad te onderzoeken of er sprake is van bezwaren als genoemd in artikel 1:377a

lid 3 BW, die in de weg staan aan het recht dat de jongen en de grootouders omgang hebben met elkaar.

U leest het: niet in het belang van het kind als er geen goede relaties meer bestaan tussen grootouders en ouders. Ja, waarom zouden mensen nou toch naar de rechter gaan?!

Uit de conclusie van het artikel in FJR:
“Nader onderzoek naar de gevolgen van contactverlies voor kleinkinderen is noodzakelijk om te beoordelen of de rechtspositie van grootouders om die reden versterkt moet worden. ... Dit neemt niet weg dat rechtszekerheid van groot belang is. Om dit te bevorderen is daarom wellicht niet de wetgever, maar wel de rechterlijke macht aan zet. De onderzochte jurisprudentie laat geen consistente lijn zien, en het is zeer de vraag of het algemene uitgangspunt dat er sprake moet zijn van ‘meer dan het gebruikelijke contact’ in lijn is met de rechtspraak van het EHRM. ... Als de ontvankelijkheidseis omlaag gaat, zou de wetgever een ander toetsingskader kunnen overwegen, waarbij de bewijslast, dat omgang in het belang is van het kind, bij de grootouders komt te liggen.”

het ontvangen van een brief van de rechtbank zelf aangeven dat ze een zitting wensen.

Staatsontvoeringen in Nederland?

In het septembernummer 2022 van *Ars Aequi* staat met de titel hierboven een artikel van prof. Bruning en mr dr K.A.M. van der Zon. Opvallend hierin weer: “*Wij dragen niet de mening uit dat kinderen onterecht uit huis worden geplaatst*. Dat neemt niet weg dat er zorgen bestaan over de rechtsbescherming en rechtswaARBORGEN van kinderen die met een uithuisplaatsing te maken krijgen.”

Enkele citaten: “Het publieke debat ... werd een jaar geleden aangewakkerd door de documentaire Goede →

Wie spreekt er in feite recht?

In Nieuwsuur van 7 september sprak prof. mr drs M.R. Bruning, bijzonder hoogleer-aar jeugdrecht in Leiden, over het evaluatierapport van de Wet herziening kinderbeschermingsmaatregelen. *Prof. Bruning zei over het toeslagenschandaal dat zij er niet aan twijfelde dat de betrokken kinderen terecht uit huis waren geplaatst*, maar dat er daarna veel mis was gegaan. KOG twijfelt er wel aan. En Mariëtte Bruning weet ook wel beter: de kinderrechtshouders gaan reflecteren op hun handelen hierin, maar moeten nog wachten op een in de maak zijnde wet die toegang tot deze dossiers voor hen allen mogelijk zal maken. Voor de rechter beslist, ligt er een “onafhankelijk” advies

van de raad voor de kindbescherming. De RvdK zegt dat de rechter ook onafhankelijk is, maar “daar kan je onmogelijk van vragen dat die tijdens het korte tijdsbestek van een zitting de hele situatie in het gezin overziet. Dat is waarom de rechter een onafhankelijk advies nodig heeft.” *Wie spreekt hier dus in feite recht?*
De Leidse onderzoekers maken gelukkig bezwaar tegen het perspectiefbesluit dat de instellingen nemen en dat grote gevolgen heeft, o.a. minder contact met ouders. Veel rechters volgen dit besluit. *Wie spreekt hier dus in feite recht?*

Overigens is het beledigend voor rechters: “daar kan je onmogelijk van vragen dat

die tijdens het korte tijdsbestek van een zitting ...” Een zitting voorbereiden?!

En alsof dat nog niet kwalijk genoeg is, is er grondig bezuinigd: **De meldbriefprocedure** Verzoeken tot verlenging van een ots/uhp worden afgedaan door de meldbriefprocedure (Procesreglement Familie- en Jeugdrecht Rechtbanken per 1 maart 2021, rechtspraak.nl; Procesreglement Familie- en Jeugdrecht Rechtbanken per 1 februari 2022, rechtspraak.nl). **Dat houdt in dat verlengingen van de ots en uhp kunnen worden afgedaan op basis van de stukken, als ouders niet binnen twee weken na**

→ Moeders (KRO-NCRV, NPO 2, 7 juli 2021, online te zien via www.2doc.nl). Niet lang daarna volgden berichten over uithuisplaatsingen van kinderen in de Toeslagenaffaire. ... werden wij ... gevraagd een factsheet op te stellen. De centrale vraag daarbij was: wat kun je vanuit juridische en pedagogische wetenschappelijke inzichten zeggen over uithuisplaatsingen? De Factsheet uithuisplaatsingen werd ... in mei 2022 (plotse-ling) openbaar gemaakt www.tweedekamer.nl / ka-

merstukken / detail?id=202208741&did=2022D17674).

Drangtrajecten

Hoewel ... is er in de praktijk een tussengebied ontstaan, waar hulp 'vrijwillig maar niet vrijblijvend' geboden wordt. Dit tussengebied wordt veelal omschreven als een 'drangtraject, maar wordt ook wel 'preventieve jeugdbescherming', 'uitgesteld raadsonderzoek', of 'bemoeizorg' genoemd. ... Een beslissing over een drangtraject wordt vaak

genomen aan een 'jeugdbeschermingstafel'; dit is een multidisciplinair casusoverleg waaraan bijvoorbeeld het wijkteam van de gemeente, de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instelling meedoen. Probleem hierbij is dat deze vorm van drang geen wettelijke grondslag kent. Hoewel uit onderzoek blijkt dat ouders en kinderen druk ervaren om mee te werken – niet meewerken zou immers leiden tot gedwongen hulp – hebben zij geen mogelijkheid om bezwaar of beroep in te

dienen tegen de beslissingen van jeugdbeschermers.

4. Rechterlijke beslissing tot uithuisplaatsing ... Uit jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) volgt dat de reden van de uithuisplaatsing gekoppeld moet zijn aan het gedrag van ouders. ... Andere problemen, zoals financiële problemen of huisvestingsproblemen, moeten op een andere manier worden opgelost. ..."

Appelscha, 12 september 2022

Geachte mevrouw Bruning,

Op uw site staat: Prof. mr. drs. M.R.Bruning is sinds oktober 2004 als hoogleraar Jeugdrecht... Dus weet u al jaren wat er mis is bij jeugdzorg en ons rechtssysteem.

Jarenlang heb ik als eerzame burger met verbijstering moeten constateren dat de jeugdzorg, Veilig Thuis, de RvdK, de GI, de rechters alle ondeskundig handelden met desastreuze gevolgen voor kind en ouder. Een kleinkind die uit een veilige situatie is gehaald alleen op basis van vooringenomenheid, valse aantijgingen, meningen, onwaarheden in dossiers, en alles te bewijzen. Daarom ga ik in op uw uitspraken afgelopen week gedaan in de media.

- "De overheid voert haar beschermingsplicht niet uit". "Kinderen krijgen soms meer schade als ze uit huis worden gehaald dan ze thuis opliepen." Dat klopt.

Maar:

- Waar blijft de foute kern, de noodzaak tot UHP die u gewoon aanneemt en gekoppeld is aan een 'onveilige situatie'.

Wie heeft dat onderzocht? Wie en wat bepaalt de door u genoemde noodzaak tot UHP? Bij geconstateerd misbruik, mishandeling en ernstige verwaarlozing is het duidelijk. Maar in veel gevallen berust dit niet op feitenonderzoek, niet op deskundig diagnostisch onderzoek. Het berust dan op meningen, aannames, (valse) aantijgingen. 'De RvdK onderzoekt'. Dit is geen feit, of u schaaft het verzamelen van meningen en een gesprekje, uitgevoerd door diagnostisch

onbevoegden (de professionals) daaronder. Ik vraag me af of u uw been ook zou laten amputeren door de 'professional', de doktersassistent.

De rechter neemt bijna in alle gevallen het dossier van Jeugdzorg als waarheid, als feitelijk juist over, maar het rapport van de Inspectie laat zien dat deze dossiers niet deugdelijk zijn (hetgeen de Inspectie ook al jaren wist door de vele meldingen hierover). 'De rechter eist geen feiten, geen deugdelijk onderzoek alvorens een OTS of UHP te beschikken, ook niet na een SUHP. Als een rechter dit wel zou doen dan zou dit veel geld, veel werk, veel trauma's voorkomen. Veel nu betitelde 'kwetsbare kinderen' zouden dan gewoon veilig thuis kunnen blijven en in sommige gevallen met (wat) hulp.

- **Vage rechtsnormen.** U stelt dat de wet wel grotendeels klopt. Dus u vindt het goed dat op basis van de kreet 'ontwikkelingsbedreiging' een rechter beschikt (welke ontwikkeling en niet gediagnosticeerd door een onderzoek door een daartoe bevoegde professional). Nu kan alles eronder vallen bij het ontbreken van een goede definitie en exacte beschrijving van wat hieronder verstaan wordt. Hoe wordt een 'onveilige situatie' omschreven/onderbouwd in de wet? (Niet?).

Deze vage rechtsnormen zijn zeker mede oorzaak van de vele onjuiste beschikkingen en zeker omdat er geen feitenonderzoek aan ten grondslag ligt.

Ik heb een uitspraak van een advocaat die al 19 jaar bezig is met OTS en UHP dat zij net zo goed in 98% een boodschappenbriefje had kunnen in-

leveren bij de rechter als een gedegen pleidooi. Ouders die wel steeds door een zelf gekozen advocaat (die het woord Kafka soms bezigen), bijgestaan zijn, hebben geen vertrouwen meer dat een advocaat helpt. Zie ook tv-uitzendingen met advocaten over dit onderwerp.

- **'Een kind wordt niet zomaar uit huis geplaatst, de rechter ziet de noodzaak hiervan'.** Deze uitspraken door mensen met kennis van zaken gedaan zijn onaanvaardbaar voor de velen die de ervaringen hebben dat het recht onrecht geworden is, dat onze rechtsstaat niet voor kinderen (en hun ouders) is. De rechter 'ziet' n.l. de feiten niet en eist die ook niet te zien. De rechter toetst niet. Feiten doen er niet toe. En hierdoor blijken zowel kinderen als ouders rechteloos. - Met meer geld en minder werkdruk verandert er niets ten goede voor kind en ouders en zal de uitvoering blijven falen. Slechts een wijziging in stelsel en wet zal verbetering kunnen aanbrengen. Maar de politiek heeft tot nu toe alle verbeterplannen genegeerd.

Op vragen ben ik altijd bereid te antwoorden of een nadere uitleg te geven.

Met vriendelijke groeten,

Henny Oussoren-Stöve
Appelscha
E-mail: hpoussoren@hotmail.com

Met toestemming van mevrouw Oussoren met naam en mailadres.

"De kinderrechter is van oordeel dat het verzoek van de Raad onvoldoende gemotiveerd is onderbouwd. De zorgen die worden genoemd in het raadsrapport zijn met name gebaseerd op oude en in ieder geval niet

gespecificeerde informatie en daarnaast worden er conclusies getrokken die niet of onvoldoende gebaseerd zijn op de feiten. Zo wordt gesproken over seksueel grensoverschrijdend gedrag van [voornaam minderjarige],

maar is er uitsluitend sprake van een enkel incident, welke door de moeder ter zitting is toegelicht. De enkele andere door de Raad in het rapport genoemde incidenten (kinderen bij de nek pakken of dingen in het oor fluisteren) zien niet op seksueel grensoverschrijdend gedrag en lijken te worden uitvergroot. Verder zijn er op dit moment geen signalen van huiselijk geweld, deze worden in ieder geval in het Raadsrapport niet voldoende concreet gemaakt, terwijl dit wel als zorg (kennelijk vanuit het verleden) wordt genoemd. Dit geldt ook voor de andere door de Raad in het rapport genoemde zorgen.

Vast staat wel dat de school zorgen heeft over het gedrag dat [voornaam minderjarige] laat zien op school. De school

heeft aangegeven handelingsonbekwaam te zijn met betrekking tot het gedrag van [voornaam minderjarige]. [voornaam minderjarige] heeft moeite om het tempo van de klas te volgen en hij heeft veel extra aandacht nodig. Een PO is noodzakelijk om zich te krijgen op de achterliggende problematiek, **zodat passende hulpverlening en ondersteuning kan worden ingezet. De moeder erkent deze zorgen en zij heeft inmiddels toestemming gegeven om hieraan mee te werken. Verder heeft de moeder in de afgelopen periode voor haar eigen problematiek hulp gezocht bij de Viersprong en heeft zij inmiddels een eigen woning gevonden. Het is positief dat zij meer open is over**

haar geestelijke gezondheid en steun zoekt bij haar netwerk. Daarnaast is er goed contact tussen de ouders en is er sprake van omgang tussen [voornaam minderjarige] en de vader. Gebleken is dat beide ouders betrokken zijn bij [voornaam minderjarige] en het beste voor hem willen.

Gelet op het voorgaande is de kinderrechter van oordeel dat niet is voldaan aan het wettelijke criterium genoemd in artikel 1:255 van het Burgerlijk Wetboek. De zorg is met name gelegen in de begeleiding die [voornaam minderjarige] op school nodig heeft, waarvoor een PO noodzakelijk is. Zonder nadere onderbouwing of deugdelijke toelichting, die ontbreekt, kan niet de conclusie worden getrokken

dat deze zorg dusdanig is dat sprake is van een ernstige ontwikkelingsbedreiging. **Daarbij komt dat de hulpverlening in het vrijwillig kader door de moeder wordt geaccepteerd.** Het PO zal worden afgenomen. De kinderrechter zal daarom het verzoek van de Raad om [voornaam minderjarige] onder toezicht te stellen afwijzen." (RBROT:2022:1484) Zie ook RBZWB:2022:4474 (22-07-2022)

En vergeet ook niet de adviezen van Harry Bernds: EFFECTIEF OMGAAN MET ONWAARHEDEN IN RAPPORTEN in de vorige nieuwsbrief. Als u hem kwijt bent kijkt u op www.stichtingkog.info/nieuwsbrieven

Jurisprudentie

Na uitspraak kinderrechter over SA geen hoger beroep, behalve als het om beperking contact gaat.

GHAMS:2022:2331 (16-08-2022):

"Op grond van artikel 1:263, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (BW) kan de GI ter uitvoering van haar taak **schriftelijke aanwijzingen** geven betreffende de verzorging en opvoeding van de minderjarige. Zij kan dit doen als de met het gezag belaste ouder of de minderjarige niet instemt met, dan wel niet of onvoldoende medewerking verleent aan de uitvoering van het plan, bedoeld in artikel 4.1.3, eerste lid, van de Jeugdwet of indien dit noodzakelijk is om de concrete bedreigingen in de ontwikkeling van de minderjarige weg te nemen. **Een dergelijke aanwijzing kan door de kinderrechter op grond van artikel 1:263 lid 3 BW, op verzoek van de GI, worden bekrachtigd. Anderzijds kan de kinderrechter, op grond van artikel**

1:264 BW, die aanwijzing vervallen verklaren, op verzoek van de met gezag belaste ouder of de minderjarige van twaalf jaar of ouder. Van beide beslissingen is volgens artikel 807 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering hoger beroep uitgesloten.

Op grond van artikel 1:265f, eerste lid, BW kan de gecertificeerde instelling voorts, voor zover noodzakelijk in verband met de uithuisplaatsing van de minderjarige,

voor de duur daarvan de **contacten tussen een met het gezag belaste ouder en de minderjarige beperken. Volgens lid 2 van die bepaling geldt die beslissing als een schriftelijke aanwijzing** en is onder meer artikel 1:264 BW van overeenkomstige toepassing. **De kinderrechter kan dus ook zo'n aanwijzing vervallen verklaren. Uit artikel 807 Rv volgt dat in dat geval hoger beroep wel open staat.**

Jurisprudentie schriftelijke aanwijzing



5.2 Het hof overweegt dat de aanwijzing waarom het hier gaat zowel een beperking van het omgangsrecht van de moeder inhoudt als specifieke aanwijzingen hoe zij zich tijdens die omgang heeft te gedragen, te weten een vijftal voorwaarden waaraan zij zich tijdens de contactmomenten met [kind 1] dient te houden. Nu ook die gedragsaanwijzingen betrekking hebben op de uitoefening van het omgangsrecht en daarmee een geheel vormen, is het hof van oordeel dat de aanwijzing als geheel moet worden gezien als te zijn gebaseerd op artikel 1:265 f, eerste lid, BW. Dat betekent dat de moeder ontvankelijk is in haar hoger beroep.

5.3 Een schriftelijke aanwijzing dient te worden beschouwd als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en moet overeenkomstig de eisen uit de Awb worden voorbereid. **De rechter dient** dan ook, naast het beoordelen van de inhoud van de aanwijzing, in elk geval aan de hand van het bepaalde in de hoofdstukken 3 en 4 Awb **te beoordelen of het besluit zorgvuldig tot stand is gekomen en of het toereikend is gemotiveerd.**

Vergeet niet

dat sinds 2015 een voorwaarde voor ondertoezichtstelling is dat de ouders de hulp die nodig is om de bedreiging weg te nemen onvoldoende accepteren

→ Inhoudelijk oordeel

5.4

De moeder heeft drie grieven gericht tegen de bestreden beschikking. Haar eerste grief betreft de voorbereiding van de schriftelijke aanwijzing van 25 mei 2021. Op 20 mei 2021 heeft de GI de moeder een e-mail gestuurd met de mededeling dat is besloten haar een schriftelijke aanwijzing beperking contact te sturen. Als aanleiding is genoemd de reactie van de moeder op het aanbod van de GI om de omgang op de donderdagen te gaan begeleiden, maar ook de op die dag door de GI van Levvel ontvangen zorgelijke informatie over de omgangsmomenten. Volgens de moeder kan deze e-mail niet worden beschouwd als de vereiste schriftelijke vooraankondiging, aangezien niet is toegelicht wat de omgangsbepijking zou inhouden en waarom daartoe was besloten. Bovendien is de moeder niet of nauwelijks in de gelegenheid gesteld haar zienswijze te geven. De schriftelijke aanwijzing is dan ook niet zorgvuldig tot stand gekomen en moet daarom vervallen worden verklaard, aldus de moeder.

5.5

Het hof is het met de moeder eens dat de schriftelijke aanwijzing van 25 mei 2021 **onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen**. De vooraankondiging die de GI op 20 mei 2021 aan de moeder heeft gemaïld, is summier. **Uit die e-mail blijkt slechts dat de omgang zal worden beperkt, maar niet op welke wijze (in duur/frequentie/begeleiding).** Evenmin zijn in de vooraankondiging de gronden voor dit voorgenomen besluit toegelicht. Weliswaar blijkt daaruit dat er zorgelijke informatie over de omgang van Levvel is ontvangen, maar waaruit die zorgen bestaan, heeft de GI daarbij niet vermeld. Dat maakt dat de moeder onvoldoende in de gelegenheid is gesteld om haar zienswijze op het voornemen van een schriftelijke aanwijzing adequaat te geven. Haar zienswijze

is daardoor niet, althans onvoldoende meegewogen.

5.6

Het hof is, gezien het vorenstaande, van oordeel dat de schriftelijke aanwijzing van 25 mei 2021 **niet in stand kan blijven**. ...

Dwangsom

5.7

Bij de bestreden beschikking heeft de kinderrechtter de schriftelijke aanwijzing bekrachtigd en daaraan een dwangsom verbonden. Nu het hof die aanwijzing vervallen zal verklaren, kunnen ook die bekrachtiging en het opleggen van dwangsommen niet in stand blijven.

5.8

Het hof ziet echter aanleiding naar aanleiding van enkele verweren van de moeder ten overvloede nog als volgt te overwegen. De kinderrechtter heeft de dwangsom opgelegd op grond van artikel 1:263 lid 3 BW. Daarin staat dat een GI de kinderrechtter om bekrachtiging van de schriftelijke aanwijzing kan verzoeken en tegelijkertijd een wettelijk dwangmiddel kan verzoeken bij niet-nakoming van de aanwijzing. Volgens de moeder volgt uit de tekst van die bepaling dat de GI óf om bekrachtiging óf om een dwangmiddel kan verzoeken, maar niet allebei tegelijk. Dat verweer is onjuist. Het verzoek om bekrachtiging sluit het verzoek om een dwangsom niet uit. Voor het opleggen van een dwangsom is juist gelijktijdige of voorafgaande bekrachtiging van de desbetreffende aanwijzing door de kinderrechtter nodig, omdat artikel 611a lid 1 Rv het opleggen van een dwangsom mogelijk maakt voor het geval aan een hoofdveroordeling niet wordt voldaan. Die hoofdveroordeling moet zijn gegrond in een rechterlijke uitspraak. In dit geval is dat de bekrachtiging van de aanwijzing. **Het hof is het wel met de moeder eens is dat enkele van de gestelde voorwaarden onvoldoende concreet zijn om daaraan een dwangsom te verbinden. Voor de moeder hoeft niet zonder meer duidelijk te zijn in**

welke gevallen zij [kind 1] ‘belast met haar stress en spanningen’ of met volwasseneproblematiek. Die voorwaarden zijn dermate vaag dat voor de moeder onvoldoende duidelijk is wat precies van haar wordt verwacht en met welk gedrag zij een dwangsom zou verbeuren.”

Zie ook RBDHA:2022:8338 (eveneens 16-08-2022):

“Een schriftelijke aanwijzing dient te worden beschouwd als een beschikking in de zin van artikel 1:3 van de Algemene Wet bestuursrecht (hierna: Awb). Dit betekent dat aan de hand van het bepaalde in de hoofdstukken 3 en 4 Awb beoordeeld moet worden of bij de besluitvorming door de gecertificeerde instelling de algemene voorschriften over zorgvuldigheid, evenredigheid en een deugdelijke motivering in acht zijn genomen.

De vraag die allereerst moet worden beantwoord is, of de schriftelijke aanwijzing zorgvuldig tot stand is gekomen. Daarbij is een vooraankondiging van de schriftelijke aanwijzing van belang. In dit geval constateert de kinderrechtter dat er **geen schriftelijke vooraankondiging** is gegeven. De gecertificeerde instelling heeft daarvoor weliswaar een verklaring gegeven maar de kinderrechtter ziet in die verklaring onvoldoende rechtvaardiging om voorbij te gaan aan deze verplichting van de gecertificeerde instelling. ...

Een gevolg van de onzorgvuldige totstandkoming van de schriftelijke aanwijzing, is naar het oordeel van de kinderrechtter dat de gecertificeerde instelling evenmin aan de motiveringsplicht heeft voldaan. Uit de schriftelijke aanwijzing blijkt immers niet voldoende op welke wijze de bezwaren, zienswijze en reactie van de vader hebben meegewogen bij de uiteindelijke besluitvorming om de uitgebreide zorgregeling bij hem plotseling stop te zetten. Er wordt gesteld dat het belang van de kinderen op bescherming tegen het ge-

drag van de vader waarover VUHP zorgen heeft geuit, zwaarder weegt dan het belang van de kinderen om hun vader volgens de huidige zorgregeling te zien. Daarbij is niet voldoende uiteengezet dan wel gemotiveerd hoe de gecertificeerde instelling tot deze belangenafweging is gekomen. Uitsluitend de conclusie is terug te lezen in de schriftelijke aanwijzing. Dit klemt te meer nu er sprake is van een omme-zwaai: van (een voornemen tot verdere) uitbreiding naar een zeer grote beperking in het contact, waarbij het filmpje dan als verklaring wordt gegeven.

Nog afgezien van de zorgvuldigheid en motivering van de schriftelijke aanwijzing is de kinderrechtter van oordeel dat de schriftelijke aanwijzing onevenredig is in verhouding met de tot het besluit te dienen doel. De vader heeft al lange periode, in ieder geval vanaf maart 2022, uitgebreid contact met de kinderen en bij de evaluatie van 11 juli jl. met de hulpverlening is zelfs besloten om dit contact verder uit te breiden van drie naar vier dagen bij de vader thuis. De zorgen over vader waren kennelijk niet zo groot dat dit een verdere uitbreiding in de weg stond.”

In zijn uitspraak van 14 december 2018 beantwoordt de Hoge Raad prejudiciële vragen die de rechtbank Den Haag had gesteld. Uit de antwoorden volgt onder meer dat de GI de kinderrechtter kan verzoeken een verdeling van de zorg- en opvoedtaken vast te stellen of te wijzigen **als er alleen een ondertoezichtstelling is. Dat kan niet met een schriftelijke aanwijzing geregeld worden.**

Een GI kan geen omgangsregeling veranderen als die is vastgesteld door de rechtter. Ook dan moet de GI de verandering aan de rechtter verzoeken.

Verder mag de GI de omgangsregeling bepalen bij uithuisplaatsing. Dat is dan een schriftelijke aanwijzing (BW artikel 1:265f).

Let op artikel 265: “Op verzoek van degene aan wie de aanwijzing is gericht, kan de GI een schriftelijke aanwijzing wegens gewijzigde omstandigheden geheel of gedeeltelijk intrekken” (bin-

nen twee weken antwoord). Geen (tijdig) antwoord geldt als een weigering. Daarna: “De termijn voor het indienen van het verzoek aan de kinderrechtter loopt in dat geval door zolang de GI

niet heeft beslist en eindigt, indien de GI alsnog beslist, na verloop van twee weken te rekenen met ingang van de dag waarop de beslissing is verzonden of uitgereikt.” Zie artikel 265, 4.



We zien dat de zelfkeurslager ervoor zorgt dat hij niet te veel werk krijgt De minister is er blij mee

Sinds november 2014 voert Stichting Kwaliteitsregister Jeugd (SLJ) het tuchtrecht in de jeugdzorg uit. Zie het Tuchtreglement: (<https://sk-jeugd.nl/tuchtrecht/tuchtreglement/>). Verklaart het College van Toezicht de klacht gegrond, dan kan een maatregel worden opgelegd: een waarschuwing, berisping (al dan niet met openbaarmaking), een (voorwaardelijke)

schorsing of een doorhaling van de inschrijving in het register. Beide partijen kunnen binnen zes weken in beroep bij het College van Beroep. De beslissingen van het CvT en CvB worden geanonimiseerd op de website van SKJ geplaatst. De beslissingen worden gepubliceerd in de Beslissingen Bibliotheek: <https://beslissingen.skjeugd.nl/beslissingen/> “

Verklaring tot geheimhouding met betrekking tot de digitale behandeling

Zaaknummer:

Verklaring tot geheimhouding zoals bedoeld in artikel 12 van de Tijdelijke regeling i.v.m. COVID-19 van de tuchtcolleges (versie 4 december 2020), en overeenkomstig het vertrouwelijke karakter van een tuchtprocedure zoals bedoeld in artikel 9.1 van het Tuchtreglement van SKJ.

Deze geheimhouding strekt zich uit tot het volgende:

- Er mogen geen geluids- en/of beeldopnames worden gemaakt van de digitale behandeling;
 - De digitale behandeling, of bevindingen daarvan, mogen op geen enkele wijze verspreid worden;
 - Er mogen naast partijen en hun eventuele gemachtigde geen anderen aanwezig zijn in de ruimte waarin de digitale behandeling gevolgd wordt.
- De geheimhoudingsplicht duurt na afsluiting van de digitale behandeling onverkort voort. Bij deze verklaart ondergetekende akkoord te gaan met bovenstaande geheimhouding.

Ondertekening,

Naam:

Datum:

De bijzondere curator

Burgerlijk Wetboek artikel 1:250:

1. Wanneer in aangelegenheden betreffende diens verzorging en opvoeding dan wel het vermogen van de minderjarige, de belangen van de met het

gezag belaste ouders of een van hen dan wel van de voogd of de beide voogden in strijd zijn met die van de minderjarige, benoemt de rechtbank, dan wel, indien het een aangelegenheid inzake het vermogen van de minderjarige betreft, de kantonrechtter, of, indien de zaak reeds aanhangig is, de desbetreffende rechtter, indien hij dit in het belang van de minderjarige noodzakelijk acht, daarbij in het bijzonder de aard van deze

belangenstrijd in aanmerking genomen, op verzoek van een belanghebbende of ambtshalve een bijzondere curator om de minderjarige ter zake, zowel in als buiten rechte, te vertegenwoordigen. 2. In geval van een verzoek van de raad voor de kindbescherming als bedoeld in artikel 242a benoemt de kinderrechtter bij de aanvang van het geding een bijzondere curator om de minderjarige, zowel

Bewaart u de envelop voor de datum in het poststempel.

rechtvaardigt (art.7.7.1 sub d). 5) Een klager mag over eenzelfde tijdvak één keer een klacht indienen tegen dezelfde jeugdprofessional (art. 7.7.1 k) 5).”

In de brief aan de Tweede Kamer d.d. 14 september schrijft het ministerie van Justitie en Veiligheid: Een aanpassing van de werkwijze van het tuchtrecht Het tuchtrecht is een belangrijk instrument om, in geval van ernstige misstanden, in te kunnen grijpen. Tegelijkertijd ervaren jeugdbeschermers veel (emotionele) druk door het huidige tuchtrecht. Het aantal zaken dat voor de tuchtcommissie komt is gelukkig klein. Wel ervaren professionals dit als een constante dreiging die boven ze hangt en die als heel zwaar en belastend wordt ervaren. **Daarom zijn we blij dat SKJ naar verwachting dit najaar een nieuw tuchtreglement invoert**, waardoor alleen de klachten over ernstig verwijtbaar handelen nog naar het tuchtcollege gaan. Naar verwachting zal ruim 75% van de zaken via een andere route lopen.

in als buiten rechte, te vertegenwoordigen.

In FJR nummer 4 2022 staat De bijzondere curator anno 2022.

Enkele citaten: “Voor de professionele ontwikkeling van de bijzondere curator is het ontstaan van de Stichting Bijzonder Curator Nederland van belang geweest. ... Er is dus thans een landelijk systeem, waardoor er voor alle bijzondere curatoren in de verschillende arron-

→ dissementen en ressorten dezelfde criteria gelden voor toelating op 'de lijst'. ... De wetswijziging in 2009 waarin de wettelijke bevoegdheden om een bijzondere curator te benoemen zijn verruimd, zag ook op een versterking van de positie van het kind in problematische scheidingen. ... Het is ... interessant om ook aandacht te besteden aan het op 2 maart 2020 door de minister voor Rechtsbescherming aan de Tweede Kamer

aangeboden WODC-rapport 'Kind in proces: van communicatie naar effectieve participatie. Het hoorrecht en de procespositie van minderjarigen in familie- en jeugdzaken.' (Kamerstukken II 2020/21, 33 836, nr 56; M.R. Bruning e.a. 2020). Het zal weinig verbazing wekken dat er in het WODC-rapport veel aandacht is besteed aan de bijzondere curator en dat er is geadviseerd in meer situaties een bijzondere curator te benoemen.

Dat ziet met name op twee situaties: uitbreiding van het hoorrecht en versterking van de procespositie. ... Van essentieel belang hiervoor is dat een wettelijk knellende formulering de praktijk niet te veel voor de voeten loopt en dat een nieuwe minister van justitie en veiligheid de bijzondere curator en daarvoor ook het kind hierbij nu eindelijk te hulp gaat schieten....“.

Gezinshuisouders (waar de GI in principe kinderen kan weghalen ook nadat zij er minstens een jaar hebben gewoond) kunnen de rechter verzoeken voor de kinderen een bijzonder curator te benoemen.

En: een minderjarige van minstens 12 jaar kan de kinderrechtter vragen om de benoeming van een bijzonder curator, en bij weigering zelfstandig in hoger beroep!

Vertrek naar buitenland / woonplaatsbeginsel

Soms gaan ouders naar het buitenland met hun kind als zij een uithuisplaatsing menen te voelen aankomen, in de hoop dat het kind dan geen "recht" meer heeft op Nederlandse jeugdzorg. Behalve de bezwaren die daartegen zijn (werk? woning? taal?) is er nog een bijgekomen. Met ingang van 1 januari 2022 is het woonplaatsbeginsel in de Jeugdwet veranderd. Bij uithuisplaatsing is de woonplaats de gemeente waar het kind zijn woonadres had volgens de basisregistratie. Voor gemeenten gaat dit om de kosten, voor ouders en kinderen om de mogelijkheid uit huis geplaatst te worden. Daar heeft het kind ook bij vertrek naar het buitenland nog steeds "recht" op. In ieder geval in grensstreken

zoekt de politie actief naar kinderen op hun lijst. KOG heeft zelfs meegemaakt dat een moeder die met haar kind uit angst voor uithuisplaatsing vertrokken was naar de vader in Israël, de gezinsvoogd op de stoep vond. Zij heeft ons niet laten weten hoe het afgelopen is.

Op www.stichtingkog.info staat in Nuttig om te weten: "Leest u op internet het **Protocol Vluchtende Ouders**. En ook met alleen maar vrijwillige hulpverlening hebt u toch nog kans dat de hulpverleners u op de hielen willen zitten als u zich gewoon laat uitschrijven bij uw gemeente, uw nieuwe adres opgeeft en de volgende dag vertrekt. In de papieren vinden zij misschien uw nieuwe adres niet zo gauw,

het wordt: adres onbekend. Dan kan er een **internationaal opsporingsbevel** worden uitgevaardigd. **Kinderen zoek!**

Kind in buitenland en jeugdzorg

Mr M. Bruin schrijft aan KOG-contactpersoon Geke Kamst over "Is de Jeugdwet nog van toepassing op het moment dat een kind in het buitenland verblijft?"

Vertrek naar het buitenland om dreigende uhp te voorkomen; de rechter beschouwt u niet gauw als verhuisd

Googelt u GHDHA 2016 2092 (Uithuisplaatsing en vertrek naar het buitenland. Nederlandse rechter bevoegd. Overbrenging minderjarige naar Nederland door jeugdbeschermer.)

Vertrek naar het buitenland

om UHP te voorkomen heeft alleen kans van slagen, **als echt helemaal niemand weet naar welk land u toe gaat**. De Nederlandse politie zoekt actief in België, en waarschijnlijk ook in andere landen. U moet zich wel uitschrijven bij uw gemeente, anders komt u zeker op de **internationale opsporingslijst** van de politie. Dan bent u een vermist persoon. Als u zich uitschrijft kunt u volstaan met een land te noemen, u kunt het verder vaag houden. Ik ga mij nog oriënteren o.i.d.

We hebben meegemaakt dat ouders die allebei het gezag hadden met een jong kind zonder ondertoezichtstelling naar het buitenland vertrokken zonder zich uit te schrijven. **Er werd een internationaal opsporingsbevel uitgevaardigd. Kind zoek! Verdrijf dus nooit zonder u uit te schrijven bij uw gemeente.**

het kan
altijd nog
gelekker

In een tijdschrift "voor de ketenpartners" staat een artikelje van een 17-jarig pleegkind. Zij brandt hierin haar moeder totaal af, en doet dat in de gebruikelijke jeugdzorg-vaagheden. De lezer krijgt geen idee wat er nou toch aan die moeder mankeert.

De gezinsvoogd stuurt de moeder per e-mail het artikel, met de opmerking: Waarschijnlijk vind je het leuk dit te lezen.

Ondanks wat jeugdzorg en pleegzorg willen, verklaart een pleegmoeder dat zij niet gaat meewerken aan contact tussen een pleegkind en haar moeder. Zij gooit kadootjes en post weg. Dit is



al een paar jaar aan de gang en jeugdzorg en pleegzorg laten haar maar pleegmoeder blijven, ook voor andere kinderen.

Een 8-jarig uit huis geplaatst kind heeft begeleide omgang

met haar moeder. Het kind vraagt waarom zij eigenlijk niet bij haar moeder woont. Deze antwoordt dat jeugdzorg vindt dat zij niet voor haar kan zorgen. Maar dat kun jij toch wel? Ja, ik vind zelf van wel.

De moeder krijgt bericht dat er geen omgang meer zal zijn omdat zij het kind belast met volwassenen-problemen.

Een vrouw krijgt een kind dat zowel de echtgenoot als een andere man tot vader kan hebben. Zij vertelt dit op de desbetreffende vraag aan een jeugdzorg-medewerker. In het rapport wordt de andere man zonder twijfel de vader.